

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2020, în cauza penală în privința inculpatului

Snegur Marcel xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 09.07.2015-02.03.2016;

Instanța de apel: 24.03.2016-05.04.2017;

Instanța de recurs: 13.06.2017-12.09.2017;

Instanța de apel: 13.10.2017-30.01.2020.

Instanța de recurs: 11.05.2020-07.04.2021;

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 02 martie 2016, Snegur Marcel a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 328 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Snegur Marcel este învinuit de organul de urmărire penală în aceea, că el activând în funcția de primar al comunei Parcova, r-nul Edineț, urmare a alegerilor locale avute loc la 05 iunie 2011 și validat în această funcție conform hotărârii Judecătoriei Edineț din 27 iunie 2011, fiind permanent abilitat în instituția nominalizată de stat cu anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor publice prevăzute de art. 29 din Legea Republicii Moldova privind administrația publică locală nr.436-XVI din 28.12.06, și fiind în acest mod în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal persoană publică, abilitată prin stipularea legii cu drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a comis infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

Astfel el, acționând în mod intenționat, depășind în mod vădit limitele atribuțiilor de serviciu acordate prin lege, contrar prevederilor punctelor c) și d) alin. (2) al art. 14 din Legea Republicii Moldova privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28.12.06, care prevede ca atribuție a consiliului local darea în administrare, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului public și privat al statului (comunei), orașului, municipiului, după caz, precum și a serviciilor publice de interes local, în condițiile Legii, contrar

prevederilor alin. (5) al art. 77 din Legea Republicii Moldova privind administrația publică locală nr.436-XVI din 28.12.06, care prevede că înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege, contrar prevederilor art. 10 din Legea cu privire la Codul funciar nr.828-XII din 25.12.1991 care prevede că de competența consiliului sătesc, comunal și orășenesc ține atribuirea terenurilor și înstrăinarea lor fără schimbarea destinației acesteia în modul stabilit de lege, în lipsa unor împuterniciri acordate prin lege, fără decizia Consiliului comunal Parcova, r-nul Edineț și fără organizarea licitației publice, la 10 ianuarie 2012, în baza contractului de arendă din aceeași dată cu numărul 01, încheiat între el în calitate de reprezentant al primăriei ca „arendator” și persoana juridică S.R.L. „Linavan”, reprezentată de administratorul acesteia Babii Vasile, în calitate de „arendaș”, a transmis în arendă ultimului terenul cu destinație agricolă cu suprafața de 2 hectare, parte din bunul imobil cu numărul cadastral 4138101168 cu suprafața de 40,6049 hectare, teren pe care sunt amplasate și constituie teren aferent construcțiilor fostului complex de producere a cărnii de porc, care aparțin cu drept de proprietate S.R.L. „Bronic Nord” în baza contractului de vânzare cumpărare nr. xxxxxxxx din xxxxxxxx și actului de primire predare din 01.10.2003, atribuție care conform art. 77 al Legii R. Moldova nr.438-XVI din 28.12.2006 privind administrația publică locală ține în exclusivitate de competența consiliului comunal, prin care fapt S.R.L. „Bronic Nord” i-au fost cauzate daune în proporții considerabile prin faptul limitării dreptului primordial de perfectare a relațiilor funciare, limitării accesului de a se folosi liber și necondiționat de bunurile imobile parte componentă a fostului Complex de producere a cărnii de porc, și anume decontoarele de acumulare, rezervoarele de dezinfecție, decontoarele circumferențiare, decontoarele de fracție solidă, atelierul auto, clădirile hidrotehnice, fapt care face imposibilă folosire conform destinației a complexului nominalizat.

Astfel, acțiunile lui Snegur Marcel au fost calificate în baza art. 328 alin. (1) Cod penal cu următoarele semne calificative: *săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldate cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.*

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1 Procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Snegur Marcel să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 600 u.c. cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice pe termen de 3 ani.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că vinovăția inculpatului a fost dovedită integral prin totalitatea de probe administrate în cadrul urmăririi penale prezentate de acuzare și examinate în ședința de judecată, și anume: declarațiile părții vătămate Ababii Constantin, martorilor Lupașcu Larisa, Cucoară Anatolie, Labliuc Andrei, Bologa Simion, Roșca Visarion, Luca Petru, Buga Dumitru, Babii Vasile, Davedescu Alexei și materialele cauzei penale.

În scopul argumentării sentinței, instanța de judecată în mod nejustificat a redus valoarea probantă a probelor examinate în ședința de judecată, prezentate de acuzare și acumulate pe parcursul urmăririi penale.

La fel, prima instanță nu a ținut cont că prin acțiunile inculpatului s-au cauzat daune considerabile intereselor publice, manifestate prin încălcarea normelor legale care reglementează procedura de înstrăinare a bunurilor publice, totodată acțiunile inculpatului au adus atingere și drepturilor și intereselor ocrotite de lege a S.R.L. "Bronic Nord". Chiar dacă nu au fost valorificate în mărime bănească, S.R.L. „Bronic Nord” i-au fost cauzate daune în proporții considerabile prin faptul limitării dreptului primordial de perfectare a relațiilor funciare, limitarea accesului de a se folosi liber și necondiționat de bunurile imobile.

3.2. *Administratorul SRL „Bronic Nord” Ababii Constantin*, care a solicitat casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit căreia Snegur Marcel să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal cu numirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 600 u.c. cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice pe termen de 3 ani.

În susținerea apelului s-au invocat aceleași motive ca și în apelul procurorului expuse la pct. 3.1. al deciziei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 aprilie 2017, s-a dispus respingerea apelurilor declarate, ca nefondate.

4.1 În decizia adoptată, instanța de apel a menționat că instanța de fond dispunând achitarea inculpatului de sub învinuirea formulată pe art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, a adoptat o hotărâre legală, motivată și temeinică, bazată pe întreg ansamblul probant și prevederile legale, care cert dovedește nevinovăția lui Snegur Marcel în comiterea infracțiunii incriminate, soluționând astfel toate chestiunile prevăzute pentru adoptarea sentinței, după cum prevede art. 385 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a determinat că obiectul material îl constituie terenul cu suprafața de 2 ha din terenul proprietate publică cu suprafața de 40,6049 ha, care conform datelor din registrul bunurilor imobile de la Oficiul Cadastral este proprietatea exclusivă a unității administrativ-teritoriale, Primăria comunei Parcova, r-nul Edineț. De asemenea just a specificat și faptul, că n-au fost indicate urmările prejudiciabile cauzate intereselor publice. Astfel, învinuirea a indicat ca element al componenței de infracțiune pretinsul prejudiciu cauzat intereselor publice, dar n-a identificat și n-a descris în ce constau pretinsele urmări prejudiciabile cauzate intereselor publice, prin ce acestea se exprimă și care este volumul lor sub aspectul legii materiale și situației de fapt.

Potrivit deciziei nr. xxx a ședinței Consiliului Comunal Parcova din xxxx, contractul de arendă nr. xx din xxxxxx nu a prejudiciat bugetul APL, mai mult, în urma arendei terenului de 2 ha primăria comunei Parcova, r-nul Edineț a avut

beneficii, încasând la bugetul său plățile de arendă, fapt confirmat nu numai de inculpat dar și de martorul Lupașcu Larisa.

Cât ține de pretinsul prejudiciu cauzat drepturilor și intereselor S.R.L. „Bronic Nord”, instanța de apel a relatat că potrivit probelor administrate, real nu există nici în sumă bănească, nici în restricție de drepturi și nici în normă materială. În primul rând, terenul litigios de 2 ha este exclusiv proprietatea publică a primăriei comunei Parcova, r-nul Edineț și pe acest teren la momentul dării în arendă nu s-au aflat bunurile SRL „Bronic Nord”, prin urmare această societate nu poate avea careva pretenții materiale. Localizarea bunurilor pretinse de S.R.L. „Bronic Nord” țin de un alt teren decât cel de 2 ha și care se află tot în interiorul suprafeței de 40,6049 ha cu numărul cadastral 4138101.168.

Potrivit materialelor cauzei, S.R.L. „Bronic Nord”, în persoana administratorului Ababii Constatin, a fost recunoscută în calitate de parte vătămată fiindu-i cauzat un prejudiciu de aproximativ 4 milioane lei. Drept dovezi a pretinsului prejudiciu n-au fost prezentate careva probe, iar materialele cauzei rezultă că S.R.L. „Bronic Nord”, prin administratorul Ababii Constatin, la diferite etape solicită diferite sume, în jur de 4 milioane lei, în jur de 5 milioane lei și în instanța de apel a prezentat două evaluări, fapt ce indică la existența unei incertitudini ce ține de pretinsul prejudiciu cauzat. Mai mult ca atât, acest prejudiciu nici nu se referă la obiectul material al infracțiunii incriminate lui Snegur Marcel. Reieșind din cele expuse rezultă că nu există nici o legătură causală dintre pretinsul prejudiciu al S.R.L. „Bronic Nord”, intereselor publice și pretinsa faptă prejudiciabilă încriminată inculpatului, componenta de infracțiune fiind una materială, iar în actul de învinuire nu-i indicat prejudiciul cauzat. În așa mod, în speță lipsește victima care ar corespunde prevederilor art. 58 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a punctat că, instanța de fond corect a stabilit și lipsa motivului infracțiunii, or în actul de învinuire nu se indică motivul din care inculpatul a dat în arendă suprafața de 2 ha din terenul proprietate publică fără a respecta procedura legală.

Astfel, fiind analizate în complex declarațiile martorilor și documentele prezentate la materialele cauzei, instanța de apel, ca și instanța de fond, a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal nu s-a dovedit, și anume, nu s-a dovedit legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, care nici nu au fost invocate de acuzare.

Instanța de apel a mai menționat că probele prezente, cercetate atât în instanța de fond cât și în cea de apel au demonstrat faptul că acțiunile inculpatului nu conțin semnele infracțiunii incriminate. Probele exprimate prin declarații, documente, înscrisuri, care sunt recunoscute ca corpuri delictive și la care face referință procurorul și partea vătămată în apeluri, confirmă anumite fapte dar nu și a faptei infracționale. Instanța de fond a apreciat obiectiv probele reieșind din situația de fapt în care s-au produs evenimentele, în coroborare cu prevederile legale, dar nu eronat după cum indică procurorul. Întreg ansamblul probelor, care

au fost prezentate și cercetate în instanța de fond și cea de apel, confirmă doar faptul că acțiunile inculpatului nu cad sub incidența legii penale incriminate acestuia.

Argumentele invocate în apelurile procurorului și al părții vătămate privind prezența probelor ce dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond și cea de apel pe parcursul judecării cauzei. Ambii apelanți au făcut referire la probele verbale și cele scrise, dar fără a le face o analiză amplă a conținutului lor și fără a fi indicată importanța pentru pretinsa învinuire adusă lui Snegur Marcel. Însăși apelanții nu s-au arătat convinși în argumentele lor, așa cum indică și comiterea pretinsei infracțiuni prevăzute la art. 328 alin.(1) Cod penal, cât și a contravenției prevăzute la art. 313 Cod contravențional.

De asemenea, instanța de apel nu a negat faptul că inculpatul a încălcat procedura legală de darea în arendă a terenului de 2 ha, menționând în același timp că fapta dată nu conține elementele infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal. Cât ține de argumentul apelanților referitor la prezența în acțiunile inculpatului a elementelor contravenției prevăzute la art. 313 Cod contravențional, instanța de apel a considerat că prima instanță corect nu a examinat cauza penală prin prisma contravenției vizate, limitându-se doar la aspectul penal, or fapta prejudiciabilă pretinsă ca contravenție de apelanți, a fost comisă la 10 ianuarie 2012, de aceea instanța de fond nici nu putea iniția un proces contravențional așa cum art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional indică direct, că în cazul expirării termenului de prescripție un asemenea proces contravențional nici nu poate fi pornit, or, în caz contrar s-ar încălca prevederile imperative ale legii vizate.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către :

5.1 *Procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana* care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, pe motiv că instanțele de fond în mod eronat au neglijat valoarea probantă a tuturor materialelor examinate, punând la baza hotărârilor de achitare doar probele prezentate de apărare. Instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că chiar dacă nu au fost valorificate în mărime bănească, SRL „Bronic Nord” i-au fost cauzate daune în proporții considerabile prin faptul limitării dreptului primordial de perfectare a relațiilor funciare, limitării accesului de a se folosi liber și necondiționat de bunurile imobile parte componentă a fostului Complex de producere a cărnii de porc și anume a decontoarelor de acumulare, rezervoarele de dezinfecție, decontoarele circumferențiale, decontoarele de fracție solidă, atelierul auto, clădirile hidrotehnice, fapt care face imposibilă folosirea conform destinației a complexului nominalizat.

În așa mod, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, iar decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în instanța de apel.

5.2. Avocatul Botnari Valeriu în numele părții vătămate S.R.L. „Bronic Nord”, care fără a invoca vreun temei de recurs din cele stipulate la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Snegur Marcel să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin.(1) Cod penal și a-i fi stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 u.c., cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice pe termen de 3 ani.

În susținerea recursului sunt invocate aceleași motive ca și cererile de apel declarate de partea vătămată și procuror, expuse în pct. 3 al deciziei.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2017 au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 aprilie 2017 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a reținut că, decizia instanței de apel nu corespunde prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit a notat că, în ședința de judecată a instanței de apel s-a admis demersul părții acuzării privind reluarea cercetării judecătorești potrivit modului stabilit pentru prima instanță, dispunând audierea nemijlocită în ședința instanței de apel a părții vătămate, inculpatului și martorilor Lupașcu Larisa, Cucoară Anatolie și Lavric Andrei, adăugător fiind admis demersul de audiere a martorilor Babii Vasile, Voinov Victor, Străistari Valeriu, Carp Natalia și Buga Dmitrii.

Astfel, instanța de recurs ordinar a constatat că declarațiile date în instanță de către persoanele menționate, sunt transcrise în textul acesteia, inclusiv prin întrebări și răspunsuri, ceea ce este inadmisibil, or instanța de judecată, audiind participanții, urma să descrie în textul deciziei declarațiile lor și în urma analizei acestora, să le dea aprecierea cuvenită.

Totodată, Colegiul penal lărgit a menționat că, instanța de apel și-a argumentat soluția fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia, dar s-a limitat doar la fraze generale și deși a menționat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, nu a respectat anume aceste prevederi la adoptarea deciziei.

Totodată, instanța de recurs ordinar a reținut că decizia atacată prezintă deficiențe și sub aspectul motivării, menționând că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare, iar nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

În altă ordine de idei, Colegiul penal lărgit a considerat drept greșită poziția instanței de apel vis-a-vis de examinarea cauzei prin prisma contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional, or potrivit art. 332 alin.(2) coroborat cu art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală, *în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și concomitent*

soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional. Ulterior, în cazul când s-a constatat expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională, instanța prin prisma art. 30 Cod contravențional, încetează procesul contravențional.

7. Rejudecând cauza, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți prin decizia sa din 30 ianuarie 2020 a admis apelurile declarate de către procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție, Pripa Ion și de administratorul S.R.L. „Bronic – Nord”, Ababii Constantin, și casând sentința primei instanțe, a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Snegur Marcel a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în privința acestuia pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. Totodată, a fost admisă acțiunea civilă înaintată de către administratorul S.R.L. „Bronic – Nord”, Ababii Constantin, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța civilă.

8. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond nu a respectat normele procesuale, nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, concluzia instanței privind achitarea inculpatului fiind una eronată.

Tot în acest context, instanța de apel a punctat că, prima instanță fără just temei și nemotivat nu a ținut cont și nici nu a respins probele administrate de organul de urmărire penală, prezentate de acuzare și examinate în ședința de judecată, invocând în mod eronat că probatoriul nu este suficient în condamnarea inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate și că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și inculpatul urmează a fi achitat, fără să specifice motivat care anume elemente ale infracțiunii lipsesc în acțiunile inculpatului.

La fel, instanța de fond eronat a conchis, că organul de urmărire penală nu a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, complete și obiective a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

În continuare, instanța de fond, absolut contrar adevărului stabilit pe caz, a invocat, că în cauza penală în speță lipsește victima și respectiv nu a fost probată legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, componentă de infracțiune fiind una materială, invocând că de către acuzatorul de stat nu a fost indicat în actul de învinuire cuantumul prejudiciului cauzat.

În același timp, instanța de apel a notat că, instanța de fond în mod eronat a reținut, că martorii audiați în cadrul ședinței de judecată, precum și probele materiale nu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și anume legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, care nici nu au fost invocate de către acuzare, invocând că nu s-a indicat motivul comiterii infracțiunii, fără a ține cont de fapt de probatoriul

existent și fără a respinge motivat probele propuse de acuzare în sprijinul învinuirii aduse inculpatului.

În atare situație stabilită, instanța de apel a conchis că instanța de fond incorect și nemotivat a ajuns la concluzia privind achitarea lui Snegur Marcel Dumitru în fapta incriminată prevăzută de art.328 alin.(1) Cod penal, deoarece în urma cercetării probelor solicitate se constată că probele administrate demonstrează existența infracțiunii în acțiunile inculpatului și vinovăția lui.

Subsecvent, instanța de apel a remarcat că declarațiile reprezentantului S.R.L. „Bronic Nord” Ababii Constantin, prin care ultimul a relatat circumstanțele adresării la Primăria comunei Parcova referitor la procurarea terenului pe care este amplasat complexul de creștere a porcinelor, ce-i aparține cu drept de proprietate, referitor la darea în arendă a terenului de 2 ha, despre care a aflat în cadrul examinării unei alte cauze, referitor la impedimentele avute în folosirea bunurilor imobile ce-i aparțin, sunt veridice, fiind confirmate prin declarațiile parțiale ale inculpatului Snegur Marcel, care nu a negat că a transmis în arendă terenul în litigiu S.R.L. „Linavan”, invocând că nu a cunoscut procedura respectivă, la fel sunt confirmate prin însuși contractul de arendă din 10 ianuarie 2012 (f.d.224-226, vol. I).

În continuare, instanța de apel a remarcat că potrivit contractului de arendă nr.xx din 10 ianuarie 2012, încheiat între Snegur Marcel în calitate de reprezentant al primăriei ca „arendator” și persoana juridică S.R.L. „Linavan”, reprezentată de administratorul acesteia Babii Vasile, în calitate de „arendaș”, a fost transmis în arendă arendașului terenul cu destinație agricolă cu suprafața de 2 ha., parte din bunul imobil cu numărul cadastral 4138101168 cu suprafața de 40,6049 hectare, teren pe care sunt amplasate și constituie teren aferent construcțiilor fostului complex de producere a cărnii de porc, care aparțin cu drept de proprietate S.R.L. „Bronic Nord”.

În acest context, instanța de apel a menționat că conform materialelor dosarului, în extravilanul comunei Parcova, raionul Edineț, pe terenul cu nr. cadastral xxxxxxxx, care aparține cu drept de proprietate Primăriei com. Parcova, este amplasat un complex agrozootehnic, iar destinația acestuia fiind creșterea porcinelor.

Astfel, instanța de apel a observat că, potrivit extrasului din registrul bunurilor imobile al ÎS Cadastru, pe terenul respectiv sunt amplasate imobilele cu următoarele numere cadastrale: xxxxxxxx; xxxxxxxx; xxxxxxxx; xxxxxxxx; xxxxxxxx; xxxxxxxx; xxxxxxxx; xxxxxxxx; xxxxxxxx; xxxxxxxx; xxxxxxxx; xxxxxxxx, proprietar al bunurilor imobile respective fiind S.R.L. „Bronic Nord”, dreptul de proprietate fiind obținut în baza contractului de vânzare cumpărare cu nr. xxxxxxxx din xxxxxx și în baza hotărârii de judecată din 19.08.2011 (f.d.198-209 vol. I)

În această ordine de idei, instanța de apel a remarcat că anume încheierea contractului de arendă din 10 ianuarie 2012 a avut loc în lipsa deciziei Consiliului comunal Parcova raionul Edineț și fără organizarea licitației publice, contrar prevederilor alin. (5) al art. 77 din Legea Republicii Moldova privind administrația publică locală nr.436-XVI din 28.12.2006, care reglementa la acel

moment, că înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiunea a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Totodată, instanța de apel a notat că în urma încheierii acestui contract, S.R.L. „Bronic Nord” a fost limitată în dreptul primordial de perfectare a relațiilor funciare, fiindu-i limitat și accesul de a se folosi liber și necondiționat de bunurile imobile parte componentă a fostului complex de producere a cărnii de porc și anume decontoarele de acumulare, rezervoarele de dezinfecție, decontoarele circumferențiale, decontoarele de fracție solidă, atelierul auto, clădirile hidrotehnice, fapt care a făcut imposibilă folosirea conform destinației a complexului, fapte ce rezultă cert din declarațiile reprezentantului părții vătămate și înscrisurile cercetate.

Circumstanțele stabilite sunt confirmate prin declarațiile martorilor audiați Cucoară Anatolie, Labliuc Andrei, Davedescu Alexei, Cucoară Anatolie, Lupașcu Larisa, Bologa Simion, Luca Petru, Roșca Visarion, Buga Dumitru, prin rezultatele acțiunilor procesuale și înscrisurile cercetate, la care s-a făcut referire, probele cercetate fiind în coroborare și indică cu certitudine la vinovăția inculpatului Snegur Marcel.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, contrar celor invocate de inculpat și apărare, se constată caracterul vădit al depășirii de către Marcel Snegur a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acțiunile realizate de inculpat nefiind în competența lui de serviciu, dar fiind de competența consiliului local.

Continuând ideea expusă, instanța de apel referindu-se la alegațiile expuse de partea apărării cu referire la nevinovăția inculpatului, a notat acestea nu pot fi acceptate, or, apărarea nu a înaintat careva obiecții asupra probelor cercetate, iar încălcări a drepturilor inculpatului nu au fost stabilite.

9. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului, care fără a invoca concret vreun temei din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, dar făcând trimitere printre altele la art.427 din codul de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2020, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a indicat că:

- pe cauza dată, urmărirea penală a fost efectuată tendențios, iar apărarea a fost îndepărtată și împiedicată intenționat să-și exercite atribuțiile sale prevăzute de art. 68 Cod de procedură penală;
- nici de partea acuzării și nici de partea vătămată nu au fost prezentate probe referitor la daunele cauzate S.R.L. „Bronic-Nord” și proporțiile daunelor cauzate;
- în motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat că, *„Colegiul penal operează și cu prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, potrivit căruia instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor...”*. Totodată, instanța de apel a menționat

că, „vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal se demonstrează și prin declarațiile martorilor Roșca Visarion, Luca Petru, Buga Dmitrii, Babii Vasile, care au fost cercetate în cadrul ședinței instanței de apel”, însă, în acest sens instanța de apel a omis să audieze martorii sus menționați, punând astfel la baza deciziei probe care nu au fost examinate și cercetate de către instanța de apel;

- instanța de apel nu a motivat respingerea probelor prezentate de partea apărării, dar a admis probele acuzării, context în care, aprecierea tendențioasă și unilaterală a probelor de către instanța de apel a favorizat pronunțarea unei decizii prin care s-a constatat vinovăția lui Snegur Marcel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal;

- instanța de apel a examinat în mod superficial circumstanțele cauzei, precum și materialului anexat la dosar, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia sentinței supuse apelului, în raport cu regulile și legislația în vigoare.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Din conținutul recursului ordinar declarat se constată că, deși recurentul nu invocă în mod special careva temeii de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, acesta consideră că soluția instanței de apel este una pripită, nefiind elucidate pe deplin totalitatea circumstanțelor cauzei.

Analizând recursul declarat prin prisma temeiului de recurs nominalizat, Colegiul penal conchide că alegațiile recurentului sunt bazate pe critica modului de apreciere a probelor și a circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei de către instanțele ierarhic inferioare, menționând că la caz, instanța de apel nu a motivat respingerea probelor prezentate de partea apărării, dar a admis probele acuzării, fapt ce a favorizat pronunțarea unei decizii prin care s-a constatat vinovăția lui Snegur Marcel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Tot sub acest aspect, recurentul a notat că instanța de apel a examinat în mod superficial circumstanțele cauzei, precum și materialului anexat la dosar, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia sentinței supuse apelului, în raport cu regulile și legislația în vigoare.

La acest capitol, instanța de recurs reamintește că în corespundere cu prevederile art. 27, 414 alin. (1) și (2) ale Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima

instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens.

În aceeași ordine de idei, Colegiul apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma coroborării întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor inculpatului fiind una justă și corespunzătoare situației de fapt reținute.

La fel, instanța de recurs apreciază drept nefondat argumentul recurentului precum că „*Colegiul penal operând cu prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală ... a menționat că, „vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal se demonstrează și prin declarațiile martorilor Roșca Visarion, Luca Petru, Buga Dmitrii, Babii Vasile, care au fost cercetate în cadrul ședinței instanței de apel”, însă, în acest sens instanța de apel a omis să audieze martorii sus menționați, punând astfel la baza deciziei probe care nu au fost examinate și cercetate de către instanța de ape și încălcând astfel prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală ” or, în acest sens Colegiul penal amintește că potrivit art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.*

În acest context, instanța de recurs analizând procesele – verbale a ședințelor de judecată din instanța de apel, a reținut că partea apărării a omis să solicite audierea martorilor menționați *supra*, condiție exhaustivă prevăzută de art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, context în care, alegațiile recurentului în acest sens sunt neîntemeiate.

Tot în acest context, Colegiul penal notează că potrivit procesului – verbal a ședinței de judecată a instanței de apel din 20 septembrie 2018 (f.d. 103-104, vol.VII) a fost admisă solicitarea apărătorului Odobescu Ghenadie privind anexarea la materialele cauzei a înscrisurilor prezentate de acesta, în care se regăseau și declarațiile martorilor nominalizați.

Mai mult decât atât, în decizia s-a, instanța de apel a analizat pe deplin declarațiile martorilor menționați, precum și a coroborat aceste declarații cu totalitatea probatoriului prezent la materialele cauzei deduse judecății.

În aceste condiții, instanța de recurs reține că instanța de apel a respectat prescripțiile impuse de art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, context în care,

decizia instanței de apel corespunde prevederilor legale nefiind încălcate careva drepturi ale inculpatului.

Generalizând aspectele expuse *supra*, instanța de recurs ține să menționeze că, nu se mai impune reluarea unei motivări repetate, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert c. României din 16 februarie 2010, a statuat că, art.6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În aceste condiții, Colegiul penal reține că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelurilor și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelurilor, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală. Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a constatat vreo eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate, din care considerente se impune soluția privind inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Snegur Marcel xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 mai 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda